

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 07 / 95 van 27 februari 1995

O. ref. : A / 95 / 007

BETREFT : Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29,

Gelet op de adviesaanvraag van 13 februari 1995 van de Minister van Binnenlandse Zaken en van de Minister van Justitie,

Gelet op het verslag van Dhr. A. WINANTS,

Brengt op 27 februari 1995 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN HET ADVIES.

De Ministerraad heeft op 3 februari 1995 een voorontwerp van wet goedgekeurd tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In de artikelen 25 en 28 van dit voorontwerp wordt er voorgesteld om de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te belasten met :

- de controle van de verwerking en het beheer van de geautomatiseerde individuele gegevensuitwisseling tussen de landen die verbonden zijn door een internationale overeenkomst met betrekking tot de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek;
- de controle van de verwerking en het beheer van de vingerafdrukken die worden afgenomen van asielzoekers;

Gelet op de hoogdringendheid wordt aan de Commissie gevraagd een advies uit te brengen binnen de 15 dagen, voornamelijk omdat één van de internationale overeenkomsten die België heeft aangegaan en waaraan de wet van 15 december 1980 zich dient te conformeren, met name het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, goedgekeurd werd bij wet van 18 maart 1993 (B.S. 15 oktober 1993) en waarschijnlijk op uiterlijk 26 maart 1995 in werking zal treden.

II. BESPREKING VAN HET VOORONTWERP.

Eén van de fundamentele doelstellingen van het voorontwerp bestaat erin, volgens de memorie van toelichting, de internationale verplichtingen die België op twee belangrijke domeinen heeft aangegaan op formele wijze in de Belgische wet in te voegen.

Deze twee domeinen zijn enerzijds, de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van een groter aantal Staten dan deze van het Beneluxgebied en anderzijds, de vaststelling van de verantwoordelijke Staat voor de behandeling van asielverzoeken ingediend in één of in verschillende Europese Staten.

a) De Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, ondertekend te Schengen op 19 juni 1990.

Deze Overeenkomst regelt ondermeer de twee voormelde domeinen en zal op 26 maart 1995 in werking treden tussen de volgende Staten: België, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal en Spanje.

1. Artikel 25 van het voorontwerp voegt een artikel 49 bis in in de wet van 15 december 1980, met name in het hoofdstuk II, dat specifiek handelt over de vluchtelingen.
Dit artikel 49 bis luidt als volgt: "Bij de, ter fine van de verwezenlijking van de internationale overeenkomsten met betrekking tot de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, die België binden, geautomatiseerde individuele gegevensuitwisseling, wordt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, opgericht bij de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, belast met de controle op de verwerking en het beheer van de overgemaakte gegevens".

Op deze manier wordt de garantie, geformuleerd in het artikel 38.12 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, in het Belgisch recht omgezet.

Deze bepaling houdt inderdaad in dat wanneer één van de Overeenkomstsluitende Partijen de verwerking van persoonsgegevens betreffende een asielzoeker (de aard van deze gegevens is bepaald in artikel 38.2 van de Overeenkomst) wil automatiseren, dit slechts is toegestaan mits, onder andere, de aanduiding van een onafhankelijke nationale controleautoriteit op de verwerking en het gebruik van de verstrekte gegevens.

2. Artikel 28 van het voorontwerp voegt een artikel 51/3 in in de wet van 15 december 1980, waarbij de personen worden opgesomd die kunnen worden onderworpen aan het nemen van vingerafdrukken, de doelstellingen waarvoor deze vingerafdrukken mogen worden gebruikt en de instanties die bevoegd zijn om vingerafdrukken te doen nemen.
Paragraaf 4 van artikel 51/3 luidt als volgt: "De verwerking en het beheer van de vingerafdrukken gebeurt onder de controle van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens".
Het gebruiken van vingerafdrukken is overeenkomstig artikel 51/3, paragraaf 2, slechts toegelaten om:

- de identiteit van de vreemdeling vast te stellen;
- de Staat vast te stellen die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek;
- het asielverzoek te behandelen.

De vingerafdrukken vallen onder de gegevens die worden bepaald in artikel 38 van de Overeenkomst van Schengen. Artikel 38.2 c) heeft het namelijk over "andere voor identificatie dienstige gegevens".

De aanduiding van de Commissie als nationale controleautoriteit op de verwerking en het beheer van de gegevens kadert dus in het reeds vermelde artikel 38.12 van de Overeenkomst.

- b) De Overeenkomst van Dublin van 15 juni 1990 betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de LidStaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend.

Deze Overeenkomst werd nog niet geratificeerd, maar bevat, volgens de memorie van toelichting, een aantal bepalingen die gelijklopend zijn met deze voorzien in artikel 38 van de Overeenkomst van Schengen.

Deze bepalingen zijn vervat in artikel 15, paragraaf 2 van de Overeenkomst van Dublin.

Ook hier kadert de aanduiding van de Commissie als nationale controleautoriteit op de verwerking en het beheer van de overgemaakte gegevens in het voormelde artikel.

Gelet op de hoogdringendheid heeft de Commissie zich beperkt tot de studie van de artikelen 25 en 28 van het voorontwerp van wet.

OM DEZE REDENEN

Onder dit voorbehoud, brengt de Commissie een gunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

J. PAUL.

P. THOMAS.